

[Finansministeren.]

netop, at et sandsynligt minus på grund af løn- og prisstigninger må dækkes på den ene eller den anden måde.

Medens finanslovsforslaget indebærer et finansieringsbehov på 415 mill. kr., vil det endelige finansieringsbehov formentlig blive af samme størrelse som i år.

I forbindelse med kapitalbudgettet var det ærede medlem inde på obligationssalget. Det ærede medlem fremhævede, at der ikke alene havde været et lille salg af statsobligationer i de senere måneder, men at der, når man opgjorde det ikke brutto, men netto, praktisk talt ikke havde været noget salg. Det er jeg naturligvis ikke uenig med det ærede medlem i — det viser tallene tydeligt. Det væsentlige er imidlertid trods alt, at det trods dette lille netto-salg har været muligt i første halvdel af finansåret at trække så lidt på nationalbanken. Dette havde ikke været muligt, hvis vi ikke havde gennemført afgiftsforhøjelserne i foråret. Jeg tror dog også, det ærede medlem skal passe på ikke at hænge sig altfor meget i tallene. Det er trods alt ikke udviklingen i tallene alene, der har betydning. Det afgørende må være påvirkningen af pengemarkedet og den økonomiske aktivitet, og der har det været således, at det ikke har været nødvendigt i de senere måneder at fremtvinge et større salg. Der er vel ingen, der har haft voldsomme ønsker om, at renten skulle presses endnu længere op. Det har vel specielt med hensyn til den økonomiske aktivitet ikke været nødvendigt at dæmpe denne udover det, der er allerede sket.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var inde på, at når det trods et større valutaoverskud for sommermånederne og op til i dag ikke var lykkedes at sælge flere statsobligationer, skyldtes det måske til en vis grad, som det ærede medlem sagde, mistillid til regeringen. Jeg sad ellers under debatten og glædede mig over, at vi nu kunne have en drøftelse uden dette ord: mistillid, men det lykkedes altså ikke for det ærede medlem at komme igennem uden at nævne ordet.

Det ærede medlem mente, at det måtte være en vis mistillid til regeringen og dens økonomiske politik, der var årsagen til, at obligationssalget ikke var større. Nu

må jeg spørge det ærede medlem, om han som økonom ikke kan være enig med mig i, at det tager et vist stykke tid, før der kan ske en ændring i likviditetssituationen og salget af statsobligationer, efter at der er begyndt at optræde valutaoverskud. De første virkninger af dette valutaoverskud har været noget større kasser i bankerne, og mig har det i hvert fald ikke undret, at der er gået et stykke tid, før lysten til at købe obligationer vågner op igen. Jeg tror, at den så småt er begyndt at vise sig, ja, jeg ved, at der er solgt lidt flere obligationer her i november måned, og jeg tror, at hvis valutaoverskuddet holder, vil salget af obligationer også begynde at stige, når vi kommer over nytår. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at henvise til psykologiske faktorer for at forklare det, der faktisk er sket på dette område i den senere tid.

Jeg skal til slut komme med en enkelt bemærkning om sammenhængen mellem finans- og pengepolitikken og den økonomiske udvikling. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var helt enig med mig i bedømmelsen af, hvad der er sket i det sidste halve års tid, og også var enig med mig i, at der som en væsentlig årsag til den mærkbare ændring i valutasituationen må peges på de forholdsregler, der blev gennemført i foråret.

Jeg hørte også med nogen interesse, at det ærede medlem hr. Thestrup dog nu ville tillægge disse forholdsregler en vis betydning for den ændring, der var sket i valutasituationen. Det ærede medlem hr. Thestrup nævnte i denne forbindelse også den gode høst og de bedre forhold for skibsarten. Det er ganske ejendommeligt at høre, at den gode høst i år kan blive fremdraget som en årsag til de bedre valutaforhold. Da regeringen sidste år pegede på, at den dårlige høst måske kunne have haft en vis betydning for den ændring i valutastillingen, der dengang indtraf, var man meget lidt tilbøjelig til i det ærede medlems parti at indrømme det. Mon vi nu ikke er ved at nå frem til en fornuftig afbalancering af høstens betydning?

Det blev ikke nævnt her i salen, men jeg har set det mange steder, at man helt vil frakende forårets forholdsregler nogen som helst betydning for den forbedring i valuta-